

Forfatter: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.

Titel: Udrag fra To Tidsaldre

Citation: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: "Drøm og Virkelighed", i Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: *Drøm og Virkelighed*, udg. af Anni Broue ; Anne-Marie Mai , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1986, s. 85. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gyllem14val-shoot-idm139726069156112/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Drøm og Virkelighed

– O Ferdinand, jeg beder dig!

– Naa Herregud! troer jeg ikke ordenlig, at Taarerne komme dig i Øinene. Det er min Tro alvorligt fat med dig, Naa, min søde Claudine! vær ikke vred! Du skal have en oprigtig Fortrolig, en sand og taus *Postillon d'amour* i mig. Jeg gaaer i Ilden for dig og den brave *Lusard*. Veed du vel, at jeg allerede har fattet det varmeste Venskab for denne kjække unge Mand, der har forladt Alt for at stride under Republikens Banner? Jeg siger det høit til hvem der vil høre det: Charles Lusard er et Naturens Mesterværk, mandig og klog, som han er skjøn. Han seer ud som en Fortidens Heros, som en Romer, og han har et Sindslag som en ægte Romer. Som Brutus, har han ikke betænkt sig paa at vælge mellem et Menneske og sit Fædreland.

– Hvad mener du? Et Menneske?

– Jo, seer du, han er af en meget fornem, adelig Slægt, men fader- og moderløs, uden egen Formue. Hans rige Farbroder, der har opdraget ham, og hvis eneste Arving han var, emigrerede under Revolutionen og befalede ham at følge sig, eller at blive gjort arveløs og forskudt af sine Slægtninge, der alle ere Emigranter. Lusard valgte det Sidste og tog Tjeneste i Armeen som simpel soldat. Han har været med i Felttogene i Tydskland, opsvunget sig til Capitain og Adjutant hos General Custine, som han fulgte tilbage til Paris, da han blev anklaget. Men denne Generals sørgelige Skjæbne, som Lusard anseer for ufortjent, rystede ham i den Grad, at han blev syg, og da han endelig kom sig, søgte han Leilighed til at gjøre en kort Reise. Regjeringen sendte ham med Depecher til Kjøbenhavn. Imellem os sagt, saa griber han maaskee ogsaa Leiligheden til hemmelig at erfare Noget om den førømtalte Farbroder, der er bosat i Jylland, hvor han har kjøbt et Gods.

– Men hvoraf veed du alt Dette om Lusard? Har han fortalt dig det?

– Nei! men jeg har det af den lille Doctor Aubry, som er fulgt hertil med Commissairene. Den Mand har en sjelden Aabenhjertighed; man skulde ikke troe, at han havde været en Geistlig, dersom man ikke saae Tonsuren, som han gaaer med den Dag idag.

– Gaaer Lusard igjen til Armeen?

– Ja det gjør han sikkert. Claudine! Du seer jo ganske bedrøvet ud. Du vender dig fortrydelig fra mig. Hør nu, min bedste Veninde! hvorfor vil du forstille dig for mig, for din broderlige Ven? Jeg pri-